

VONNIS

nummer: 3629

datum: 26.9.2005

De Rechtbank van eerste aanleg van het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, kamer 1C, rechtdoende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Notitie nummer: AN66.L6.3011-03

in zake van **HET OPENBAAR MINISTERIE**:

TEGEN :

chauffeur
geboren te _____ **op**
wonende te _____

BETICHT VAN :

te

A. Bij inbreuk op de artikelen 44, 64, 65 en 69 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (artikelen 42, 66, 67, 68, 69 en 71 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996), thans strafbaar gesteld overeenkomstig de artikelen 99, 146, 147, 148 en 149 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door het decreet van 4 juni 2003 (B.S. 22.08.2003), houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening wat het handhavingsbeleid betreft,

zonder voorafgaandelijke schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen,

als huurder die tot de werken opdracht heeft gegeven,

op het onroerend goed gelegen te
gekadastreerd als

met een globale oppervlakte van 475 m²

eigendom van

, geboren te

op

bij akte verleden op 6 november 1986,
de hierna vermelde werken, omschreven in artikel 44 van de wet van
29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de
stedenbouw (artikel 42 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening
gecoördineerd op 22 oktober 1996) en in artikel 99 van het decreet van
18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening,

I. tussen 31 augustus 1999 en 1 november 1999 te hebben uitgevoerd,

II. van dan af tot en met 30 april 2000 te hebben in stand gehouden;

namelijk een pergola, dienstig als overdekt terras;

B. Bij inbreuk op de artikelen 99, 146, 147, 148 en 149 van het decreet van
18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals
gewijzigd door het decreet van 4 juni 2003 (B.S. 22.08.2003), houdende
wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de
ruimtelijke ordening wat het handhavingsbeleid betreft,

zonder voorafgaandelijke schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het
college van burgemeester en schepenen,

als huurder die tot de werken opdracht heeft gegeven,

op het onroerend goed gelegen te

gekadastreerd als

met een globale oppervlakte van 475 m²

eigendom van

, geboren te

op

bij akte verleden op 6 november 1986,

de hierna vermelde werken, omschreven in artikel 99 van het decreet van
18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening,

vanaf 1 mei 2000 tot ten minste 28 augustus 2004 verder in stand te hebben
gehouden;

namelijk een pergola, dienstig als overdekt terras;

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklagden
door de bewaarder der Hypotheken kantoor te , dd. 31-12-2004

oOOo

Gezien de stukken van het onderzoek;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de beklaagde in zijn middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester _____, advocaat bij de balie te _____

* Gelet op de huidige evolutie in de rechtspraak met betrekking tot de instandhouding van stedenbouwkundige misdrijven, stelt de rechtbank vast dat de strafvordering vervallen is met betrekking tot tenlasteleggingen AII en B. De rechtbank verwijst naar het arrest van het Arbitragehof van 19.1.2005.

* Met betrekking tot tenlastelegging AI wordt aangevoerd dat enkel de reeds bestaande toestand vernieuwd werd. Er werden balken en een overkoepeling aangebracht boven het reeds bestaande terras.

Thans zou alles ingevolge de herstellvordering verwijderd zijn. Bovendien voert beklaagde aan dat hijzelf niet de huurder is van het pand, doch de en zijn echtgenote.

De rechtbank stelt vast dat beklaagde zelf verklaarde de pergola te hebben gebouwd boven het terras dat reeds bestond (stuk 27). De rechtbank weehoudt het aangevoerde element dan ook niet.

De rechtbank acht de feiten onder tenlastelegging AI lastens beklaagde bewezen.

De herstellvordering is zonder voorwerp vermits de wederrechtelijke constructie werd verwijderd.

Strafmaat :

=====

In het belang van een goede ruimtelijke ordening dienen de opgelegde reglementen strikt te worden nageleefd.

De navolgende straf wordt opgelegd met uitstel gelet op de aangevoerde elementen.

OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK,

Gelet op de artikelen 162, 185, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering, artikelen 1, 2, 3, 6, 7 van het Strafwetboek, artikelen 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935, gewijzigd door de wet van 3 mei 2003;

de verordeningen van de Raad van de ministers nr. 974/98 dd. 3/5/1998 en nr. 1103/97 dd. 17/6/1997 en de wetten van 26/06/2000 en 30/06/2000 betreffende de invoering van de euro, artikel 1 van de wet van 5/3/1952 gewijzigd door de wet van 24/12/1993, artikelen 28, 29 der wet van 1 augustus 1985, gewijzigd door de wetten van 24/12/1993, 22/4/2003 en het K.B. van 19/12/2003, artikelen 3 en 4 der wet van 17 april 1878, artikelen 21, 22, 23, 25 van de wet van 17/4/1878, gewijzigd door artikel 25 van de wet van 24/12/1993, gewijzigd door artikel 2 van de wet van 11.12.1998 en 16 juli 2002 en door artikel 33 van de programmawet van 5 augustus 2003.

bij toepassing van de artikelen en wetbepalingen zoals aangehaald in de hierbovenvermelde tenlastelegging AI, en bij toepassing van de artikelen 38, 40 van het Strafwetboek.

Rechtdoende op tegenspraak

Verklaart de strafvordering voor tenlasteleggingen AII en B vervallen gelet op de niet meer strafbaarstelling.

VEROORDEELT :

- beklaagde hoofdens het hem ten laste gelegde feit AI tot een geldboete van **100 : 40,3399 x 200 = 495,79 EUR.**

Verplicht veroordeelde, als bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, tot het betalen van een bijdrage van 10 EUR, bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 26/06/2000 en de wet van 7 februari 2003, vermeerderd met 45 decimes, en gebracht op 55 EUR.

Verplicht veroordeelde tot betaling van de kosten van het geding belopende **77,37 EUR** - de kosten één en ondeelbaar veroorzaakt door het lastens beklagde weerhouden en bewezen feit - en, bij toepassing van artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, gewijzigd door het Koninklijk Besluit van 23 december 1993 en het KB van 11/12/2001, tot een vergoeding van 25 EUR.

Bepaalt de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboete vervangen kan worden, bij gebrek aan betaling binnen een termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek, op één maand;

oOOo

Verklaart de herstellvordering om hoger vermelde redenen zonder voorwerp.

oOOo

Alles wat voorafgaat is, overeenkomstig de bepalingen der wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in de Nederlandse taal geschied.

Aldus gevonnist en uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig september tweeduizend en vijf.

AANWEZIG:

voorzitter van de kamer, enig rechter,
substituut-procureur des konings,
adjunct-griffier.